

gende Lovforslag i den Skikkelse, som de have faaet ved tredie Behandling i Lands-tinget.

Forinden jeg slutter, er der dog nogle Bemærkninger, jeg kunde have Lyst til at gøre. Jeg tror ikke, det omtalte Ændringsforslag bliver vedtaget, og jeg tror, der vil være et Flertal for Vedtagelsen af disse Lovforslag. Jeg tror, at naar Forhandlingen er sluttet og Afstemningen har fundet Sted, vil Forsvarsordningen være vedtagen og foreligge til Kongens Stadfæstelse. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) vil faa Ret i, at saa ville Flagene fare op i de tusinde Hjem. Jeg tror ikke, at Glæden over denne Reforms Vedtagelse vil give sig saadanne Udslag. Jeg tror det ikke, fordi vi alle erkende, at disse Udgifter ere vi tvungne af Omstændighederne til at paatage os. Der er ikke i vore Dage Begejstring for militære Foretagender i ret stort Maal, og der kan heller ikke være Begejstring for store Udgifter paa dette Omraade. Det er Forholdene i Verden, i de store Lande som i de smaa, der gøre, at vi maa finde os i det nødvendige Onde, som det er at binde saa store Kapitaler, baade af dem, vi eje, og af de aarlige Indtægter, i dette uproduktive Foretagende. Det alene vil være tilstrækkeligt til, at der ikke kan være Glæde over denne Vedtagelse i den Forstand. Men jeg tror, at der alligevel vil være Tilfredshed i meget rigt Maal. Jeg tror, det vil være et meget stort Tal, der vil blive tilfreds med Vedtagelsen af denne Forsvarsordning, og naar jeg turde regne desperados med og deres Slægtninge, vilde det være et Flertal, der vilde være glad ved, at vi nu var komne til en endelig Ordning af dette Forhold. Man vil føle det som en Lettelse, man vil føle, at man nu har gjort noget, hvorved man dog i den allervæsentligste Grad opfylder de Forpligtelser, vi have overfor andre Stater.

Men hermed er Enden jo ikke. Der er af en tidligere Krigsminister udtalt det sande Ord, at enhver Forsvarsordning, som ikke har et Flertal i Befolkningen med sig, vil være forfejlet. Det Ord, tror jeg, vi gøre vel i at huske. Naar Tilfredsheden i Befolkningen ikke er saa stor, som ønskeligt var, ligger det deri, at man i saa høj Grad har ført Strid om mere eller mindre underordnede Dele af hele Ordningen. Man har ikke kunnet enes fuldt ud, der staaar Bitterhed tilbage hos dem, der ikke have faaet deres Villie. Men det burde ikke være saadan, og det er ikke

sundt, at det er saadan i Fremtiden. Det Ord, jeg nævned, har sin Berettigelse.

Men naar vi nu vedtage denne Forsvarsordning, fører det en Forpligtelse med sig: Vi skulle virke hen til, at den Tillid, som den ikke har i saa fuldt Maal, som ønskeligt var, i Befolkningen, kommer til Stede. Jeg taler ikke her om Tillid til, at det er et fuldt ud betryggende Værn, vi skabe — et betryggende Værn for en Stats Bestaaen er jo slet ikke tænkeligt; selv de største Stater kunne kun naa noget relativt, end sige da vi, som ere en lille Stat —, men Tillid til, at naar vi have ordnet vort Forsvar, som det vil blive efter disse Love, have vi opfyldt vore internationale Forpligtelser, Tillid til, at det Værn, vi her skabe, er saadant, at det vil blive anerkendt for tilstrækkelig forsvarligt overfor vore internationale Forpligtelser under Hensyn til vor økonomiske Evne. Den Tillid kan skaffes til Stede og bør skaffes til Stede. Jeg udtaler til sidst det Haab, at vi, der ere med til at tilvejebringe denne Ordning, ogsaa maa lægge et Arbejde ind paa at tilvejebringe den Tillid, som nu en Gang er fornøden, for at Forsvarsordningen skal virke efter sit Formaal.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Den ærede Ordfører udtalte, at hvis man fra den radikale Oppositions Side stemte for det af nogle Højremedlemmer stillede Ændringsforslag til § 3, vilde man derved bringe hele denne Sag til at strande. Det Parti, jeg tilhører, havde tænkt os at sige „Stemmer ikke“ til dette Ændringsforslag, fordi vi vilde lade det være en Sag mellem de forligte Parter, hvordan dette Forhold skulde nærmere ordnes. Men paa den anden Side ønske vi ikke at lade noget Middel uforsøgt til at bringe denne Sag til at strande, og hvis derfor den ærede Ordfører har Ret i, at dersom vi stemme for dette Ændringsforslag, strander hele Sagen, har det afgørende Innflydelse for os, og saa ville vi ændre vor Afstemning og stemme for det. Jeg maa derfor spørge Højres Medlemmer, om de alle ville stemme for det foreliggende Ændringsforslag, eller hvordan Afstemningen vil falde fra Højres Side? Og jeg maa spørge den højtærede Minister, om Sagen er strandet endeligt, hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget, eller om Sagen saa vil blive ført videre til Fælles-